కథా కౌముది

రక్తపుదివిటీ

నిర్మల్ ప్రవీణ్ లింగిశెట్టి

"ఏం పెద్దయ్యా... ఈ లారీ స్టీరింగ్ ఇంత గట్టిగ ఉన్నాదీ. సినిమాల్లో ఇట్ల తిప్పితే అట్ల తిరిగిపోతాది కదా" అన్నాడు 15 ఏళ్ల ఓబులేసు.

"అది సినిమారా అబ్బీ. వాళ్ళు చెప్పేవి మనం సూసేవి అన్ని సత్తు ఎవారాలే. స్కూలుకు పోకుండా అవే సూస్తావుంటే ఇద్దో... నాలా డ్రైవర్ అయిపోతావు" అన్నాడు కిష్టప్ప.

"స్కూల్లో ఏమీ ఉండదు పెద్దయ్య. నాయిన చనిపోయిన తర్వాత డబ్బులే లేవంటే, ఇంక యాడో మార్కాపురంలో ఉండే స్కూలుకు ఎట్లా పోయేది చెప్పు"

తన పెద్దయ్య కిష్టప్ప లారిలో డ్రైవింగ్ నేర్చుకున్నాడు ఓబులేసు. డ్రైవింగ్, మైనింగ్ తప్ప వేరే బతుకు తెరువు తెలీదు వాళ్ళ ఊరుకి. ఆ ఊరిపేరు రాయుడోరిపాలెం. నల్లమల ఫారెస్ట్ అంచుల్లో ఉంటుందది. ఊరి వాళ్ళందరూ పనిచేసేది భూపతి ట్రాన్స్పోర్ట్ కంపెనీ కింద.

ఓబులేసు తండ్రి చనిపోయినపుడు, ఓబులేసుకి డ్రైవర్ ఉద్యోగం ఇచ్చి వాళ్ళ కుటుంబాన్ని ఆదుకున్నాడు భూపతి ట్రాన్స్పోర్ట్ కంపెనీ ఓనర్, భూపతి రాయుడు. అందుకే ఓబులేసు అదే కంపెనీలో పనిచేస్తున్న, తన పెదనాన్న కిష్టప్ప బండ్లో డ్రైవింగ్ నేర్చుకుంటున్నాడు.

"సర్లే... చూస్కుని తోలు, సీకటి పడినాది. అసలే ఇదంత మంచి రూటు కాదు."

అంటుండగానే దూరంగా రోడ్డుకి పక్కన ఉన్న సీనాకాయల తోట ముందు తెల్లటి బట్టలు వేసుకున్న ఒకమ్మాయి చెయ్యి ఊపుతోంది.

"పెద్దయ్యా... ఆడెవరో అమ్మాయి చెయ్యి ఊపుతాంది పెద్దయ్య" అని భయంగా అన్నాడు ఓబులేసు.

"అది గాలిరా ఓబులేసా... అటువైపు చూడమాకు. రోడ్డువైపే చూస్తా స్పీడుగా పోనీ."

ఓబుసుకు చెమటలు పట్టాయి. స్పీడుగా సీనాతోటని దాటుకుని వెళ్లిపోయారు. అద్దంలో వెనక్కి చూస్తే ఇందాక ఆ అమ్మాయి ఉన్న స్థలంలో ఎవరూ లేరు. గుండెదడ పెరిగిపోయింది ఓబులేసుకు.

"ఏందిది పెద్దయ్య?"

"ఈ సీనాతోటలో ఎంతో మంది చచ్చిపోయార్రా. కొందరు ఆత్మహత్య చేసుకున్నారు. కొందరు మర్డర్ అయినారు. వాళ్ళ ఆత్మలే రాత్రిపూట ఈడ కనపడుతూ ఉంటాయ్. ఎవడు సీనాతోట ముందు బండి ఆపినా, తర్వాత రోజు ఈడనే రక్తం కక్కుకుని చచ్చిపోతారు. నువ్వు ఎప్పుడు ఈ రూట్లో వచ్చినా ఈడ మాత్రం బండి ఆపొద్దు."

ఒక్కసారిగా వళ్ళు జలదరించింది బండి కొత్తగా నేర్చుకుంటున్న ఓబులేసుకు. స్టీరింగుని పట్టుకున్న చేతులు వణుకుతున్నాయి.

ఒక ఫర్లాంగు దూరం వెళ్ళాక... "బండి కొంచెం స్లో చేయారా ఓబులేసా" అని రోడ్డు వైపు చూస్తూ చిన్నగా గొణిగాడు కిష్టప్ప.

ఉలిక్కిపడ్డాడు ఓబులేసు. ముందుకు చూస్తే ఈసారి ఉంది పోలీసు చెక్ పోస్టు. పోలీసు కానిస్టేబుల్ లైట్లు చేతిలో పట్టుకుని ఆపమంటూ ఊపుతున్నాడు. కిష్టప్పకు చెమటలు పడుతున్నాయి. ఎందుకంటే బండిలో ఉన్నది మామూలు సరుకు కాదు. దొరికితే 7 ఏళ్ల జైలు శిక్ష. ఈ దారిలో పోలీసు చెక్ పోస్టు ఎప్పుడో ఒక్కసారి పెడతారు. అది అనుకోకుండా ఈరోజే అయింది. ఓబులేసుకు ఆ సరుకు గురించి కానీ 7 ఏళ్ల జైలు శిక్ష గురించి కానీ తెలీదు.

బండి స్లో చేశాడు ఓబులేసు. ఖచ్చితంగా బండి పోలీసు చెక్ పోస్టు ముందు ఆగబోతోంది. ఉన్న ఒక్క కానిస్టేబుల్, బండి వెనక్కి లైట్ వేసుకుని యథాలాపంగా చెకింగ్ కి వెళ్ళాడు.

"యాక్సిలేటర్ తొక్కరా ఓబులేసు"

"పెద్దయ్యా..." అంటూ అర్థం కానట్టు చూశాడు ఓబులేసు.

"తొక్కమన్నానా..." అని అరిచాడు కిష్టప్ప.

యాక్సిలేటర్ బలంగా తొక్కాడు. లారీ ఒక్కసారి దూసుకుని ముందుకు చెక్ పోస్టు ను పగలగొట్టుకుంటూ వెళ్లిపోయింది. కానిస్టేబుల్ భయపడి వెనక్కిపడ్డాడు.

ఉలిక్కిపడి లేచాడు ఓబులేసు. 2 సంవత్సరాల క్రితం జరిగిన ఈ సంఘటన ఓబులేసు కి ఇంకా గుర్తొస్తోంది. ఎందుకంటే కిష్టప్ప తో తాను మాట్లాడిన చివరి మాటలు అవే. ఈ సంఘటన జరిగిన 2 రోజుల తర్వాత కిష్టప్ప సీనాతోట దగ్గర రక్తం కక్కుకు చనిపోయాడు. అందరూ కిష్టప్ప తోటలోకి వెళ్ళాడు అందుకే దెయ్యం చంపేసింది అన్నారు.

★★★

ఈరోజు ఓబులేసు పుట్టినరోజు. లారీలో కంపెనీ వాళ్ళ లోడ్ వేసుకుని చాలా ఆనందంగా పాటలు పాడుకుంటూ వస్తున్నాడు. సాయంత్రం 7.30 అవుతోంది. సరిగ్గా సీనాతోట దగ్గరకి వచ్చాడు... ఎవరో అమ్మాయి రోడ్డుకి పక్కన ఉంది. బట్టలు తెల్లగా మెరిసి పోతూ ఉన్నాయి. ఖచ్చితంగా కిష్టప్ప చనిపోయే ముందు కనపడింది. మళ్లీ ఇప్పుడు కనపడింది దెయ్యం.

ఈ రెండు సంవత్సరాల్లో సీనాతోట గురించి ఎన్నో విన్నాడు. రాత్రిళ్ళు తెల్లగా ఉండే ఎవరో తిరుగుతూ ఉంటారని, వాళ్ళ చేతుల్లో పెద్ద దివిటీలు ఉంటాయని. ఎవరు వాళ్ళని చూసినా... ఎవ్వరు ఆ తోటలోకి వెళ్ళినా ప్రాణాలతో మిగలరు అని ఎన్నో విన్నాడు.

తనకు కూడా ఏదో చెడు జరగబోతోంది అని అర్థమయ్యింది. భయపడుతూ బండి స్పీడ్ గా పోనించాడు. అకస్మాత్తుగా రోడ్డు పక్కన నిలబడిన దెయ్యం, రోడ్డు మీదకు వచ్చింది. ఓబులేసు బండికి అడ్డంగా వస్తోంది. స్టీరింగ్ మీద చెయ్యి నిలబడ్డంలేదు ఓబులేసుకి. అరచేతిలో పట్టిన చెమటకు జారిపోతోంది. గట్టిగా స్టీరింగ్ పట్టుకోడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు. బ్రేకులు వేద్దామనుకున్నాడు కానీ మళ్ళీ ఎక్కడ దెయ్యం ఎక్కేస్తుందో అన్న భయంతో వేగంగా దెయ్యం మీదకు ఒక్కసారిగా ఎక్కించేసాడు. లారీ కుదుపుకు లోనయ్యింది. ఏం అర్థం కాలేదు ఓబులేసుకి. వెనక్కి చూడకుండా వేగంగా ఒక మూడు ఫర్లాంగులు వచ్చేశాడు.

కానీ ఇప్పుడు మాత్రం బ్రేకులు పడక తప్పలేదు. ముగ్గురు పోలీసులతో చెక్ పోస్టు పెట్టారు. 2 ఏళ్ల క్రితం చూసిన చెక్ పోస్ట్ తనకు ఇంకా గుర్తొస్తోంది. అప్పుడు పెద్దయ్య ఎందుకు చెక్ పోస్టు బద్దలుకొట్టి ముందుకు తిస్కెళ్ళాడో ఇప్పటికీ తెలీదు ఓబులేసుకి. ఇప్పుడు మాత్రం చిన్నగా బండిని స్లో చేసి ఆపేశాడు. ఒక కానిస్టేబుల్ ముందు ఉన్నాడు. ఎస్ఐ, కానిస్టేబుల్ వెనక్కి వెళ్లారు.

"ఏయ్ దిగు దిగు... యెనక్కి రా. ఈ పట్టలు ఎత్తు చెక్కల మీద"

ఓబులేసు వెనక్కి వెళ్లి లారీలో వేసిన చెక్కల మీద ఉన్న పరదాలు ఎత్తాడు. పరీక్షగా చూసిన ఎస్ఐ, ఒక దుంగని బయటకి లాగాడు. దాని మధ్యలో ఎర్రగా ఉంది.

"ఇదేంది రా..."

"నాకు తెలీదు సార్. మా కంపెనీలో లోడ్ వేస్తారు. మేము వేసుకుని వచ్చేస్తాం అంతే సార్."

"నీయబ్బ... ఎర్ర చందనం స్మగ్లింగ్ చేస్తూ. నాకు తెలీదు సార్... అంటూ నంగి నాటకాలు ఆడతావేంట్రా" అంటూ చెంప మీద లాగిపెట్టి కొట్టాడు.

కుర్చోరా కింద కూర్చో అంటూ షర్ట్ లాగేసాడు. చేతులు వెనక్కిపెట్టరా అంటూ లాఠీతో కొట్టాడు.

"కానిస్టేబుల్... లోడులో ఉన్న మొత్తం ఎర్ర చందనం కిందకి దించు"

ఆరోజు కిష్టప్ప ఎందుకు ఆ చెక్ పోస్టు బద్దలుకొట్టి వెళ్లిపోయాడో మెల్లగా అర్థమవుతుంది ఓబులేసుకు.

"నీ వయసెంతరా?"

"20 సార్"

"నీ మొహం చూస్తే అట్ట లేదురా. లైసెన్స్ ఉందా?"

... (ఓబులేసు మౌనం)

"మాట్లాడవేంటిరా దివాన్?" అంటూ లాఠీతో ఇంకో దెబ్బ వేసాడు.

"ఉంది సార్ ఉంది"

"యాడ"

"లారీ క్యాబిన్లో"

ముందుకు వెళ్ళిన కానిస్టేబుల్ "క్యాబిన్లో యాడా?" అంటూ అరిశాడు.

"స్టీరింగ్ పక్కన బాక్స్ లో సార్"

"కనపడ్డం లేదు సార్ ఈడ" అన్నాడు కానిస్టేబుల్.

రేయ్ చూపించు నువ్వు అంటూ క్యాబిన్ దగ్గరకు ఓబులేసుని తిస్కెళ్ళాడు ఎస్ఐ.

"ఇద్దో సార్... ఇక్కడే" అంటూ క్యాబిన్ లోపలకి ఎక్కాడు ఓబులేసు.

క్యాబిన్ పక్కన బాక్స్ తీస్తూ... క్యాబిన్ లోపల కూర్చున్న కానిస్టేబుల్ ని కాలుతో తన్నాడు. కానిస్టేబుల్ ఎగిరి ఎస్ఐ మీద పడ్డాడు. లారీ స్టార్ట్ చేసి ఒక్కసారిగా చెక్ పోస్టును బద్దలు కొట్టుకుని ముందుకెళ్ళి పోయాడు.

★★★

2 సంవత్సరాల క్రితం కిష్టప్ప చెక్ పోస్టు బద్దలు కొట్టుకుని వచ్చాక లారీని ఊరి బయట తుప్పల్లో ఆపి. ఓబులేసును ఇంటికి పంపేశాడు.

ఓబులేసు కూడా లారీని తీస్కుని సరాసరి రాయుడోరిపాలెంకి వచ్చాడు. ఊరి బయట తుప్పల్లో లారీని ఆపి, ఇంటికి వచ్చి బయట ఉన్న నులక మంచం మీద కూలబడ్డాడు. కళ్ళు తిరుగుతున్నాయి ఓబులేసుకి. ఆయాసం వస్తోంది. పుట్టినరోజు నాడు గడచిన గంటలో జరిగిన సంఘటనలు తన గుండెల్లో దడ పుట్టిస్తున్నాయి. ఈ ఎర్ర చందనం ఏంటో... ఏం జరుగుతుందో అర్థం కాక మదనపడిపోతున్నాడు. ఇంతలో ఇంట్లోంచి అమ్మ వచ్చింది.

"ఏమిరా ఓబులేసా... ఏదో రందిలో ఉన్యావేమి. ఏమైనాది?"

"లోడేస్కుని వస్తాంటే పోలీసులు ఆపినారమ్మా. వాళ్ళు చూస్తే లారీలో ఎర్ర చందనం చెక్కలున్నాయి. వాళ్ళని కొట్టి పారిపోయి వచ్చేసిన అమ్మ"

"నువ్వు ఊరు విడిసి వెళ్ళిపోరా ఓబులేసు. ఆ కిష్టప్పకి కూడా ఇట్లే అయినాదిరా. తర్వాత 2 రోజుల్లో ఆ దెయ్యం తోట దగ్గర రక్తం కక్కుకు చనిపోయాడు. వెల్లిపోరా ఓబులేసు"

"మిమ్మల్ని వదిలేసి యాడికి పోవాలమ్మ నేను"

"యాడికో ఒక తూరికి పోరా ఓబులేసు. ఈడ మాత్రం ఉండబాకు." అంటూ భయపడుతూ చెప్పింది.

ఇంతలో నాలుగు దిక్కుల నుంచి నలుగురు పోలీసులు వచ్చి ఒక్కొక్కరు ఓబులేసు కాళ్ళు చేతులు తల పట్టుకున్నారు. బేడీలు వేసి పోలీసులు లాక్కెళ్లి పోతున్నారు.

"పారిపోరా ఓబులేసా పారిపో" అంటూ వాళ్ళమ్మ గుండెలు బాదుకుంటూ ఏడుస్తోంది. ఎందుకంటే జరగబోయేది ఆమెకు తెలుసు కాబట్టి.

ఓబులేసుని తీస్కెళ్ళి 2 రోజులు విపరీతంగా కొట్టారు. నీకు ఆ ఎర్ర చందనం ఎక్కడిది అని. కంపెనీ వాళ్ళు లోడ్ వేసారు సార్ అని తను చెప్తూనే ఉన్నాడు. రేపు కోర్టులో సబ్మిట్ చేస్తారు అనగా.. ఈరోజు సాయంత్రం బెయిల్ వచ్చింది. కుంటుకుంటూ బయటకు వచ్చాడు ఓబులేసు. పోలీసు స్టేషన్ మెట్ల బయట భూపతి కారు ఉంది.

"రేయ్... ఓబులేసు. నీకు అయ్యగారే బెయిల్ ఇచ్చింది. వెళ్లి దండాలు పెట్టు"

కార్లో కూర్చున్న భూపతికి దండం పెట్టాడు.

"ఏరా... ఎట్లున్నాది ఇప్పుడు" అని గంభీరంగా అడిగాడు భూపతి

"బానే ఉన్యాది సామి" అని పోలీసు దెబ్బల నొప్పితో వణుకుతూ చెప్పాడు.

"దా కార్లో కూసో. నిన్ను ఇంటికి తీస్కెళ్లి ఆ దెబ్బలకు కాపడం పెట్టిస్తా".

కార్లో కూర్చున్నాడు ఓబులేసు. కారు భూపతి ఇంటి దగ్గర ఆగింది. ఇంటి చావడిలో భూపతి పనిమనుషులు ఓబులేసు కి కాపడం పెడుతున్నారు. చావడిలోకి వచ్చి తన వాలు కుర్చీలో కూర్చున్నాడు భూపతి.

"ఏంపా ఏమంటున్నారు పోలీసులు" అని ఓబులేసుని అడిగాడు భూపతి.

"రేపు కోర్టులో కంపెనీ మీద సాచ్చం చెప్పమంటునారు సామి."

"అబ్బా... ఏం చేస్దామనుకుంటున్యావు మరి"

"జరిగిందే చెప్పేద్దామనుకుంటున్నా సామి. కంపెనీ లోడ్ ఎక్కిచింది. నేను తెచ్చేసా. అంతకు మించి నాకు ఏం తెలీదు అని"

వెంటనే ఓబులేసు కి కాపడం పెడ్తున్న పనిమనిషి ఒకడు, తన చేతిలోని గుడ్డ విసిరేసి. ఫడేల్ మని ఓబులేసు నెత్తిన కొట్టి

"రేయ్ లేకినాయాల... మీ అయ్యి చచ్చినంక... నీకు ఉద్యోగం ఇచ్చి ఆదుకుంటే... ఇట్లనేరా చేసేది?" అన్నాడు

"రేయ్ ఆడ్ని కొట్టొద్దు"

"మా అమ్మ నాకోసమే ఉన్యాది సామి. నేను రేపు ఈ నేరం నా మీద వేసుకుని జైలుకి వెళ్తే. మా అమ్మ ఎట్లా సామి. మా పెద్దయ్య కూతురు చిన్ని పెళ్లి కూడా నేనే చేయాలి సామి"

"లాస్ట్ మాట... ఏమంటావురా అబ్బి"

... (ఓబులేసు మౌనం)

"ఈ కంపెనీ ఎవరు పెట్టారో తెల్సునా... వంద ఏళ్ల క్రితం మా తాత కొండారాయుడు.

మీలాంటి తుకాసి నాయాళ్ళకి తిండి లేకపోతే, జాలి పడి మీకు డ్రైవర్లు క్లీనర్లు ఉద్యోగాలిచ్చి పెట్టినాడు మా తాత. ఈరోజు మీ నోటికి ఇంత తిండి వస్త్యాందంటే అది మా తాత వేసిన బిచ్చ. ఈరోజు నువ్వొచ్చి సాచ్చం ఇచ్చి ఈ కంపెనీ మూసేపిస్తే, నాదేముందబ్బ మూడు నాళ్ళల్లో జైలు నుంచి వచ్చేసి బెంగుళూరుకు పోయి వేరే బిజినెస్ పెట్టుకుంటా. మరి దీని మీదే బతుకుతున్న 378 మంది మీవోళ్ళ సంగతేంటి. వాళ్ళెట్ల తింటరు, ఎటుబోతారు. ఆలోచించుకుని చెప్పు ఓబులేసా"

"నాకియ్యన్ని తెలీదు సామి. నాకు మా అమ్మ, చిన్నియే కావాలి. కావాలంటే అడుక్కుని బ్రతుకుతాం" అని చెప్దామనుకున్నాడు. కానీ గొంతు పెగల్లేదు.

"వెళ్ళొస్తాను సామి" అని దండం పెట్టి వచ్చేశాడు.

ఊరికి నడుస్తూ కూడా ఇదే ఆలోచిస్తూ ఉన్నాడు. ఇంటి దగ్గరకు వెళ్ళాక పెద్దయ్య వాళ్ళ ఇంటి ముందు టెంట్ వేసి ఉండడం చూసాడు.

ఓబులేసుని చూసి తల్లి ఇంటిలోంచి వచ్చింది.

"వచ్చేసావా ఓబులేసా... ఇంక సర్దుకుని ఊరులోంచి వెళ్లిపోరా" అంటూ ఉండగా

"అమ్మా... పెద్దయ్య ఇంటి ముందు ఆ టెంట్ ఏంటి"

"చిన్ని చచ్చిపోయినాది ఓబులేశా. నువ్వు అరెస్టయిన రోజే... సాయంత్రం దెయ్యం తోట ముందు ఏదో లారీ గుద్దేసి ఆపకుండా వెళ్లిపోయిందట" అంటూ ఏడ్వసాగింది.

హతాశుడయ్యాడు. గుండె పగిలిపోయింది. ఇంక తల్లి చెప్పే మాటలేవీ చెవిలో పడటంలేదు.

తెలీకుండానే కాళ్ళు పెద్దయ్య ఇంటివైపు పడ్డాయి. టెంట్ ఉన్న ఇంటిలోపల చీకటిలో దీపం మాత్రమే వెలుగుతూ ఉంది. చిన్ని తల్లి మరియు పెద్దయ్య భార్య అయిన, పెద్దమ్మ మౌనంగా కూర్చుని ఉంది.

★★★

"పెద్దమ్మా..." అంటూ ఏడుస్తూ వెళ్లి పెద్దమ్మ కాళ్ళ దగ్గర పడ్డాడు.

"ఏమిరా ఓబులేసు... బెయిల్ ఇచినారా?" అని శూన్యంలోకి చూస్తూ అడిగింది పెద్దమ్మ.

అవును అన్నట్టు తల ఊపాడు.

"నిన్ను చంపేస్తారురా ఓబులేసు. వెళ్ళిపో ఈడ నుంచి. నాకు చచ్చిపోయిన నా కూతురి మీద ఆలోచన లేదురా. బతికున్న నువ్వే నాకు ముఖ్యం వెళ్ళిపో ఈడ నుంచి"

"ఏమి జరిగింది పెద్దమ్మా. ఎందుకు అందరూ నాకు ఇలా చెప్తున్నారు. "

నిర్వేదంతో నవ్వింది పెద్దమ్మ...

పక్కనే ఉన్న కిష్టప్ప పెద్దయ్య ఫోటో చేతిలోకి తీసుకుని తుడుస్తూ...

"భూపతి... ఒక కోటాను కోట్ల అధిపతి, ఆయనకి ఎర్ర చందనం స్మగ్లింగ్ తో పాటు ఇనుప గనులు కూడా ఉన్నాయి. ప్రస్తుతం ఆ గనులు ఉన్న వెయ్యి ఎకరాలు ఎవరివో కాదురా ఓబులేసు, మన ఊరివే.

మన నేలలో ఇనుప రజను ఉందని తెలిసి,

'మీ ఎర్ర నేలల్లో మట్టే తప్ప వరి పండదు,

మీకు నా ట్రాన్స్పోర్ట్ కంపెనీలో ఉద్యోగాలు ఇస్తా' అని చెప్పి

ఆ పొలాలన్నీ తన పేర రాయించుకున్నాడు భూపతి తాత కొండారాయుడు.

మన ఊరి వాళ్ళని డ్రైవర్ల పేరుతో స్మగ్లింగ్ కంపెనీలో ట్రాన్స్పోర్టర్లుగా చేశాడు.

మిగిలిన వాళ్ళని మైనింగ్ కంపెనీకి పట్టుకునిపోయాడు.

మన రక్తంతో వెలిగించిన దివిటీల వెలుతురుతో వాళ్ళ కుటుంబం వెలుగుతోంది.

వచ్చిన డబ్బుతో ఆ కుటుంబం రాజకీయాల్లోకి పోయింది. మైనింగ్ లో కానీ స్మగ్లింగ్ లో కానీ ఎవరు ఎదురు తిరిగినా గుట్టు చప్పుడు కాకుండా చంపేసేవాళ్లు. శవాల్ని సీనా తోట దగ్గర పడేసి, దాన్ని దెయ్యం తోట చేశారు.

రోగం వస్తే... మందు కాదు, ఆ దేవుడే నయం చేస్తాడు అనుకునే పిచ్చి మనుషులు మన జనం. ఇంక ఆ చావులకి కారణం దెయ్యమే అని నమ్మారు తప్ప మన ఊరికి పట్టిన దెయ్యం ఆ భూపతి అని తెలుసుకోలేక పోయారు."

"పెద్దయ్య కూడా నాలా స్మగ్లింగ్ లో దొరికిపోయి పోలీసులకి చెప్పేస్తానందుకే చంపేశారా పెద్దమ్మ?"

"కాదురా ఓబులేసు. మీ నాయన దొరికిపోయాడు. భూపతి ట్రాన్స్పోర్ట్ లో ఎర్ర చందనం స్మగ్లింగ్ తో దొరికిపోయిన మొట్ట మొదటి మనిషి మీ నాన్న. మీ నాయన కూడా నీలానే అప్రూవర్ గా మారిపోతాను అని చెప్పాడు. భూపతి వదల్లేదు. వెంటబడి వెంటబడి మనోళ్ళతోనే చంపించాడు. చంపాక శవాన్ని ఆ సీనా తోట దగ్గర పడేపించాడు. "

కళ్ళు ఎరుపెక్కాయి ఓబులేసుకి, ఆవేశంతో పిడికిలి బిగించాడు.

"ఎవరు పెద్దమ్మా... ఎవడు ఆ భూపతి మాట విని మా నాయన్ని చంపింది. వాణ్ణి, ఆ భూపతిని నరికిపారేస్తా"

"భూపతి మాట విని చంపింది మీ పెద్దయ్యేరా"

ఒక్క క్షణం భూమి స్తంభించిపోయింది ఓబులేసుకి. గుండె మీద వేయి పిడుగులు పడినట్లు అనిపించింది.

"మా నాయన తర్వాత నాయనలా చూసుకున్న పెద్దయ్య చంపడం ఏంది పెద్దమ్మ?"

"ఆ భూపతి మనకు ఉపాధి కల్పిస్తున్నాడు అని నమ్మినోల్లు ఆ కుటుంబాన్ని పూజించేవారు.

వాళ్ళకి ప్రతి పూట మందు పోయించేవాడు, హత్యలు చేయించేవాడు.

పండగలకి వెయ్యి రూపాయలు ఇచ్చేవాడు, ఏదో బండి కింద మందుపాతర పెట్టించేవాడు.

మీ పెద్దయ్య కిష్టప్ప కూడా స్మగ్లింగ్ చేశాడు, ఎన్నో హత్యలూ చేశాడు. నీ తమ్ముడు సాక్ష్యం చెప్తే ఈ కంపెనీ మూతపడుతుంది. మీ జనంకి తిండి ఉండదు అని తాగించి పురమాయించాడు భూపతి. మత్తు దిగాక, తమ్ముడ్ని చంపేశాక... తమ్ముడి కుటుంబం గుర్తొచ్చింది నా పెనివిటికి. అందుకే పశ్చాతాపంతో మీ కుటుంబానికి సహాయం చేసేవాడు. "

"మరి పెద్దయ్య ఎలా చనిపోయాడు పెద్దమ్మ?"

"అంత విశ్వాసంగా ఉన్నా తన దగ్గర పనిచేసే పనోళ్ళ కూతుళ్ళని కూడా వదల్లేదు ఆ భూపతి. అలానే చిన్నిని కూడా వదల్లేదు. చిన్ని జీవితాన్ని ఎందుకు నాశనం చేశావ్ అని నిలదీసినందుకు మీ పెద్దయ్యని చంపేశాడు. చిన్నిని కూడా ఆ భూపతే చంపేసి ఉంటాడు. చనిపోయేటప్పటికి చిన్ని 3 నెలల గర్భవతిరా ఓబులేసు." అంటూ కన్నీరు పెట్టింది సూరమ్మ

మాటలు ముగించే లోపే అలికిడికి వెనక్కి తిరిగి చూసింది. ఇంట్లో పడి ఉన్న వేట కొడవలిని పట్టుకుని తుఫాను వేగంతో వెళ్తున్నాడు ఓబులేసు.

వేట కొడవలిని బండిలో వేసి లారీని ముందుకు లంఘించాడు. భూపతి ఇంటికి వెళ్లి ఒక్క పెట్టున తల నరికి, దాన్ని భూపతి బంగ్లాకి తగిలించాలని బలంగా సంకల్పించుకున్నాడు. లారీలో ఉన్న కల్లు తాగుతూ, వేగంగా వెళ్తూ మధ్యలో దెయ్యం తోటని చూసాడు.

ఒక్కసారిగా తన తండ్రి, కిష్టప్ప, చిన్ని గుర్తొచ్చారు. వారందరూ చనిపోయిన స్థలం ఇదే అని గుర్తొచ్చింది. కళ్ళలోంచి నీళ్ళు ధారగా వచ్చేస్తున్నాయ్. మనసు నడిపే రోడ్డు మీద నిలబడడంలేదు. చిన్నగా బండిని స్లో చేసి దెయ్యం తోట పక్కనే ఆపేశాడు.

అలా తోటలోకి అనాలోచితంగా చూస్తూ ఉన్నాడు.

ఇంతలో ఎవరో 13 ఏళ్ల అమ్మాయి తెల్ల బట్టలు వేసుకుని సీనా తోట లోపల పరిగెడుతూ కనపడింది. ఆ అమ్మాయి వెనకే ఎవరో మనిషి పరిగెడుతున్నారు. కాపాడండి కాపాడండి అంటూ అరుపులు వినపడ్డాయి. ఈ సీనా తోటలో ఇంకో చావు ఉండనే ఉండకూడదు అంటూ వేట కొడవలి తీసి తోటలోకి ఉరికాడు. గేటు దాటి లోపలికి వచ్చాడు.

★★★

అప్పుడు సమయం సాయంత్రం 6.30. బయట నుంచి చిన్నగా కనపడే సీనాతోట, లోపల వంద ఎకరాల విస్తీర్ణంలో ఉంది. తోటలో చెట్ల కింద గుబురుగా ఏవో పూలు పూసిన మొక్కలు ఉన్నాయి. వాటి నుంచి మత్తుగా వాసన వస్తోంది, అవి గంజాయి పూలు అని ఓబులేసుకు తెలీదు. తోట అంతా పరికించి చూస్తున్నాడు.

ఇంతలో అక్కడే ఆ పరిగెడుతున్న అమ్మాయి పడిపోయింది ఆ అమ్మాయి మొహం చూశాడు. అది అచ్చం చిన్నిలానే ఉంది. చిన్నిలా కాదు, చిన్నినే అది. గుండె చల్లగా అయిపోయింది. కళ్ళు పెద్దవి అయిపోయాయి ఓబులేసుకి. చిన్ని వెనుక వెంబడిస్తున్నవాడు వచ్చి, చిన్ని మీదకు దూకాడు. దెయ్యం పట్టిన వాడిలా పెనుగులాడుతున్నాడు.

తను చూసేది నమ్మలేకపోతున్నాడు ఓబులేసు. మూడు రోజుల క్రితం చనిపోయిన చిన్ని ఇక్కడ ఉండడం ఏంటో అర్థం కావట్లేదు. మెదడు చచ్చుబడినట్లు అయిపోతోంది.

"అన్నయ్యా... కాపాడు అన్నయ్యా" అంటూ ఏడుస్తూ పిలుస్తోంది చిన్ని.

ముందుకు వెళ్దామని అడుగు వేయబోయాడు కానీ కాలు ముందుకు కదలడం లేదు.

ఇంతలో తన కళ్ల ముందే చిన్ని తన మీద పడిన వాడి నుంచి తప్పించుకుని రోడ్డు మీదకు పరిగెత్తింది. ఎదురుగా వస్తున్న లారీని ఆపండి ఆపండి అరవసాగింది. ఆ లారీని నడుపుతున్నది ఓబులేసే. కానీ వేగంగా వచ్చిన ఆ

లారీ చిన్నిని గుద్ది వెళ్లిపోయింది. ఆరోజు దెయ్యం అనుకుని తాను లారీ ఎక్కించి వెళ్ళిపోయింది... ఆపదలో ఉన్న చిన్ని మీదే అని తెలిసి కొయ్యబారిపోయాడు. చేతిలోంచి వేటకొడవలి జారి కింద పడింది. అప్రయత్నంగా కళ్ళల్లోంచి నీళ్ళు కారుతున్నాయి.

ఇంతలో కిష్టప్ప ఏడుస్తూ, తోటలోకి తూలుతూ వచ్చాడు.

"తమ్ముడూ... ఎట్ల చంపుకున్ననురా నిన్నూ. ఆ దుర్మార్గుడు భూపతి మాట విని నిన్ను చంపుకున్నా. కానీ వాడు ఇప్పుడు నా కూతురు బ్రతుకు నాశనం చేశాడురా. ఈడనే కదా... ఈడనే కదరా నిన్ను చంపుకున్నా. నేను ఇయ్యాలా బ్రతక కూడదురా." అంటూ పురుగుల మందు తీస్కున్నాడు.

నోటికాడ పెట్టుకున్నాడు. తాగలేననుకున్నాడో ఏమో తీసేసాడు. లేచి వెళ్ళిపోతున్నాడు.

హఠాత్తుగా పూనకం వచ్చినట్టు కిష్టప్ప కుడి చెయ్యి పురుగుల మందు బాటిల్ మీద పడింది. ఇంకో చేత్తో ఆ చేతిని ఆపుతున్నా బలంగా పురుగుల మందు తాగేస్తున్నాడు. తను ఆపలేకపోతున్నాడు. ఖాళీ అయిన మందు డబ్బా పక్కన పడేశాడు. అల్లంత దూరం వెళ్లి తోట బయట రక్తం కక్కుకుంటూ పడిపోయాడు.

అంటే పెద్దమ్మ చెప్పినట్టు చిన్ని చావుకు, కిష్టప్ప చావుకు భూపతి కారణం కాదు.

చిన్నితో అక్రమ సంబంధం పెట్టుకున్నందుకు కోపంతో... చిన్నిని, కిష్టప్పని కూడా భూపతే చంపించి ఉంటాడని అనుకుంటోంది పెద్దమ్మ అని అర్థమయింది ఓబులేసుకు.

తోట గురించి మెల్లగా అర్థమవుతుంది... దూరంగా చెట్ల మీద ఏవో తెల్లటి ఆకారాలు ఉన్నాయి. వాటి చేతుల్లో ఎర్రటి దివిటీలు ఉన్నాయి. అవి నెత్తురు ఉన్నంత ఎర్రగా ఉన్నాయి. ఆ ఎర్రటి వెలుతురు దగ్గరగా వస్తోంది.

భయపడి వెనక్కి వెళ్తున్నాడు ఓబులేసు. ఇంతలో కిష్టప్ప, ఓబులేసు తండ్రి తోటలోకి వచ్చారు. ఇద్దరు తాగున్నారు. ఓబులేసు తండ్రికి తనతో తెచ్చుకున్న ఇంకో మందు సీసా తాగమని ఇచ్చాడు కిష్టప్ప. అతను తాగుతుండగ, కిష్టప్ప తన బొడ్డు దగ్గరి కత్తి బయటకు తీసాడు. వెనక నుంచి పొడుద్దాం అనుకున్నాడు. కానీ పొడవలేకపోయాడు.

కానీ ఒక్కసారిగా దెయ్యం పట్టినవాడిలా తమ్ముడిని 6 పోట్లు వెనక నుంచి పొడిచాడు. వెంటనే అక్కడి నుంచి పారిపోయాడు. "కాపాడండి కాపాడండి" అంటూ అరుస్తూ తోట బయటకు వెళ్లి రక్తం మడుగులో పడిపోయాడు ఓబులేసు తండ్రి.

ఇది చూసి కూలబడిపోయాడు ఓబులేసు. నాన్న అంటూ ఏడవ సాగాడు. ముందుకు వెళ్దాం అన్నా వెళ్ళలేకున్నాడు. ఇంతలో వెనక ఏదో అలికిడి అయింది, చూస్తే ఎర్రటి దివిటీల వెలుతురు దగ్గరగా వచ్చింది.

తాను కింద పడవేసిన వేట కొడవలి గాల్లోకి లేచింది. వాయు వేగంతో ఒక్కసారిగా ఓబులేసు తలని తెగ్గొట్టడానికి వస్తోంది. ఇంతలో ఎవరో ఓబులేసు చొక్కా పట్టుకుని బలంగా లాక్కొని బయటకు తీసుకొచ్చి పడేసారు.

“లేయ్... ఏం తిక్కపని చేస్తాన్యావ్.నీ కొడవలితో నువ్వే మెడ తెగ్గోసుకుంటున్నావ్”

మైకంలోంచి బయటకు వచ్చాడు ఓబులేసు. ఎదురుగా ఉంది భూపతి.

"అయ్యా... అక్కడేదో ఉన్యాది. ఏదో నా మీదకు వచ్చినాది" అంటూ చెమటలతో నిండిన ఓబులేసు తత్తరపడుతూ చెప్పాడు.

"అందుకే ఈ తోటలోకి ఎవ్వర్ని పోవద్దు అంటారబ్బీ. పో ఈడ నుంచి త్వరగా” అని పంపిచేసాడు.

---సమాప్తం---

Click here to share your comments